

Podczas modlitwy dochodzi do osobistego spotkania człowieka z Bogiem. I właśnie spotkanie z Osobą jest najwspanialszym doświadczeniem chrześcijanina. Im głębsza modlitwa, im żywszy dialog stworzenia ze Stwórcą, tym to doświadczenie jest pełniejsze i piękniejsze. Modlitwa wspólnotowa, zwłaszcza modlitwa rodzinna, dzięki wielkiej miłości Boga, który w swym stwórczym zamiarze uczynił człowieka istotą społeczną, umacnia więzi międzyludzkie, uzdrawia je, wypełnia najbardziej szlachetnymi myślami i uczuciami, pobudza do dobra.

Rok Wiary to wspaniały dar Boży. Jako ludzie wierzący i pamiętający słowa Jezusa, który w przypowieści o talentach przestrzega przed ich zakopywaniem, przyjmijmy i wykorzystajmy ten szczególny czas. Nie bójmy się bliskości Boga. Nie bójmy się bliskości drugiego człowieka. Nie bójmy się wspólnej modlitwy, która z początku może wydawać się trudna, ale z czasem stanie się piękną chwilą jedności małżeństwa i rodziny, chwilą której z radością będziemy podporządkowywać inne czynności.

Propozycja modlitwy w rodzinie w Roku Wiary opiera się na tych tematach, które są podejmowane w kościele podczas cotygodniowych rozważań. W rodzinie ich temat wpisujemy w tajemnice różańcowe lub inne znane wszystkim formy modlitwy. Podany poniżej tekst jest zachętą do podjęcia dialogu z Bogiem i może stanowić dla modlącej się rodziny jakby bazę, którą można rozwijać i dostosowywać do konkretnych osób i wydarzeń charakterystycznych dla danej rodziny. Po zaproponowanych słowach modlitwy znajduje się kilka zdań „z nauczania Kościoła”. Przeczytajmy je w rodzinnym gronie i zastanówmy się nad nimi.

Aby nasza modlitwa nie była tylko odskocznią od codziennych spraw, ale siłą te sprawy przenikającą i uświęcającą, nie zapomnijmy o rachunku sumienia, o osobistej refleksji. Niech ona trwa z nami cały tydzień. Nie zapomnijmy też o postanowieniu na zakończenie. Niech to będzie postanowienie małeńkie, realne do spełnienia. Postanowienie, którego motywacją jest miłość do Boga. Postanowienie uczynienia jakiegoś dobra dla drugiego człowieka.

Dziękczynienie za dar wiary

I Tajemnica Światła – Chrzest Pana Jezusa w Jordanie

Panie Jezu, stajemy dziś przed Tobą i pochylamy się nad tajemnicą naszej wiary. Nad tajemnicą i darem, gdyż wiemy, że nie ma naszej najmniejszej zasługi w tym, że możemy się z Tobą spotkać, że możemy doświadczyć Twojej obecności i miłości. Wiemy, że to Twój dar. I dzisiaj Ci za niego dziękujemy.

Chcemy rozważyć pierwszą tajemnicę światła – tajemnicę Twojego chrztu w rzece Jordan. Przypominamy sobie także nasz chrzest. I dziękujemy Ci za ten sakrament, który otworzył nam bramy Kościoła. Każde wypowiedziane „Zdrowaś Mario” będzie naszym dziękczynieniem

Ojczy nasz...

Za dar wiary każdego z nas. Zdrowaś Mario...

Za naszych rodziców. Zdrowaś Mario...

Za naszych rodziców chrzestnych. Zdrowaś Mario...

Za naszych dziadków. Zdrowaś Mario...

Za wszystkich z naszej rodziny, dzięki którym nasza wiara się rozwijała (można wypowiedzieć ich imiona). Zdrowaś Mario...

Za naszych nauczycieli i katechetów (można wypowiedzieć ich imiona). Zdrowaś Mario...

Za kapłanów, którzy udzielali nam sakramentów chrztu, pokuty, eucharystii, bierzmowania, małżeństwa, namaszczenia chorych. Zdrowaś Mario...

Za przyjaciół (można wypowiedzieć ich imiona). Zdrowaś Mario...

Za nieznanym, których postawa lub słowa pogłębiały naszą wiarę. Zdrowaś Mario...

Za wspólnotę Kościoła, za tych wszystkich ludzi, z którymi wspólnie uczestniczymy w ofierze Mszy świętej. Zdrowaś Mario...

Chwała Ojcu...

Z nauczania Kościoła

„Prawda, którą pozwala nam poznać Objawienie, nie jest dojrzałym owocem ani najwyższym osiągnięciem myśli wypracowanej przez rozum. Jawi się raczej jako bezinteresowny dar, pobudza do myślenia i domaga się, by przyjąć ją jako wyraz miłości. Ta objawiona prawda jest wpisana w nasze dzieje zapowiedzią owej ostatecznej i doskonałej wizji, jakiej Bóg zamierza udzielić tym, którzy w Niego wierzą lub poszukują Go szczerym sercem. Ostateczny cel osobowego istnienia jest zatem przedmiotem badań zarówno filozofii, jak i teologii. Jedna i druga — mimo odmienności metod i treści — wprowadza na ową «ścieżkę życia» (Ps 16 [15], 11), której kresem — jak poucza nas wiara — jest pełna i nieprzemijająca radość kontemplacji Boga w Trójcy Jedynej.” (JP II, Fides et ratio, 15)

Rachunek sumienia

Jaka jest moja wiara? Czy dziękuję Bogu za nią? Czy uważam ją za „osiągnięcie mojej myśli wypracowanej przez rozum”? Czy wiarę umiem uznać za dar, który „domaga się tego, by przyjąć go jako wyraz miłości” Boga? Jak moja wiara wpływa na moją codzienność? Co robię dlatego, że wierzę? Czego nie robię dlatego, że wierzę?

Moje postanowienie .....

Odpusty Rok Wiary

Benedykt XVI postanowił, że odpust zupełny mogą pod zwykłymi warunkami uzyskać wierni, którzy w okresie od 11 października br. do 24 listopada 2013 roku:

1. wezmą udział w co najmniej w trzech konferencjach misji świętych lub co najmniej trzech wykładach na temat dokumentów II Soboru Watykańskiego i artykułów Katechizmu Kościoła Katolickiego, w jakimkolwiek kościele lub stosownym miejscu.

2. za każdym razem, gdy odbędą pielgrzymkę do którejś z bazylik papieskich, katakumb chrześcijańskich czy sanktuarium wskazanego przez ordynariusza miejsca z okazji Roku Wiary i wezmą tam udział w nabożeństwie, bądź będą się modlić, medytować, kończąc modlitwą „Ojczy nasz”, Wyznaniem Wiary, wezwaniem do Matki Bożej lub świętych.

3. w dniach wyznaczonych z okazji Roku Wiary przez ordynariusza, zgromadzą się na uroczystej Eucharystii lub liturgii godzin, dodając Wyznanie Wiary.

4. w dniu dowolnie wybranym podczas Roku Wiary na pobożne nawiedzenie baptysterium lub innego miejsca, w którym otrzymali chrzest, jeśli odnowią przyrzeczenia chrzcielne.

Ponadto biskupi diecezjalni mogą w najbardziej stosownym do tego dniu (np. 24 listopada 2013 – zakończenie Roku Wiary) udzielić błogosławieństwa papieskiego wraz z odpustem zupełnym.

Odpust zupełny mogą uzyskać także osoby, które z poważnych przyczyn nie mogą spełnić wyżej wymienionych warunków (na przykład mniszki klauzurowe, osoby chore, starzy, więźniowie), jeśli będą jednoczyć się duchowo, na przykład podczas transmisji telewizyjnych lub radiowych uroczystości Roku Wiary pod przewodnictwem Ojca Świętego lub biskupa diecezjalnego i odmówią „Ojczy nasz”, Wyznanie Wiary oraz inne modlitwy odpowiadające celom Roku Wiary, ofiarowując jednocześnie swoje cierpienia i niewygody.